Metallophysics and Advanced Technologies Memaлoфiз. новітні технол. Metallofiz. Noveishie Tekhnol. 2022, vol. 44, No. 2, pp. 141–150 https://doi.org/10.15407/mfint.44.02.0141 Reprints available directly from the publisher

ELECTRONIC STRUCTURE AND PROPERTIES

PACS numbers: 71.10.-w, 75.10.Dg, 75.30.Et, 75.50.Lk, 75.50.Ww

Ефекти «орбітального скла». 1. Постійні магнети

О. І. Міцек, В. М. Пушкар

Інститут металофізики ім. Г. В. Курдюмова НАН України, бульв. Академіка Вернадського, 36, 03142 Київ, Україна

У зображенні багатоелектронних операторних спінорів розраховано магнетні фазові діаграми жорстких феромагнетиків — постійних магнетів. Ці стопи A_{1-x}B_x впорядковуються. Ковалентні зв'язки (А-В) Г_{АВ} сильніші за Г_{АА}, Г_{вв}. Групи Галуа (ГГ-С) спінів Со або Мп зв'язані (спін-орбітально) з сеґреґаціями орбітальних моментів (ГГ-3). Спін-орбітальний зв'язок (L-S) тут сильніший за обмінні зв'язки А-А, тобто Со-Со або Mn-Mn. Антиферомагнетизм Mn ($T_N > 10^2$ K) пригнічується у стопах (Mn-Bi, Mn-Al, ...). Інверсія обміну T_k змінює знак температури переходу ($T_N < 0 \rightarrow T_c > 0$); T_k визначається спін-орбітальним зв'язком ($\Gamma_{AB} > 0$). Цей ефект легко спостерігається за $T_k > 300$ К. Він дає магнетну анізотропію $B_A \sim 10^3$ Е. Розраховані для стопів A(Co, Mn)_{1-x}B(Pt, Bi)_x температури Кюрі $T_c(x)$ знайдено експериментально, як і середній момент $p_2(x)$. Лінійність $T_c(x)$ порушується спін-орбітальним членом Г_{АВ} ковалентного зв'язку (А-В), зумовленим «орбітальним склом» В-компонент (Pt, Mn). Сеґреґація L_r з антиферомагнетним (АФМ) обміном А_в конкурує з АФМ-обміном А_A всередині Акомпоненти. Пригнічення цього спін-орбітальним зв'язком Г_{АВ}>0 приводить до «інверсії обміну» (від $T_c(x) < 0$, $x < x_k$ до $T_c(x) > 0$, $x > x_k$). Інверсію обміну виявляють експериментально.

Ключові слова: «орбітальне скло», сеґреґація моментів (групи Галуа), інверсія обміну, феромагнетна анізотропія.

Magnetic phase diagram of hard ferromagnets (permanent magnets) is calcu-

Corresponding author: Oleksandr Ivanovych Mitsek E-mail: amitsek@gmail.com

G.V. Kurdyumov Institute for Metal Physics, N.A.S. of Ukraine, 36 Academician Vernadsky Blvd., UA-03142 Kyiv, Ukraine

Citation: O. I. Mitsek and V. M. Pushkar, 'Orbital Glass' Effects. 1. Permanent Magnets, *Metallofiz. Noveishie Tekhnol.*, 44, No. 2: 141–150 (2022). DOI: 10.15407/mfint.44.02.0141

141

lated by means of the method of many-electron operator spinors. These alloys $A_{1-x}B_x$ are ordered. Covalent bonds (A–B) Γ_{AB} are stronger than Γ_{AA} , Γ_{BB} . Galois groups (GG-C) of Cr or Mn spins are connected (by spin-orbital bonds) with orbital moments segregations (GG-3). Spin-orbital bond (L-S) is stronger than exchange bonds A–A (Co–Co or Mn–Mn). Antiferromagnetism of Mn ($T_N > 10^2$ K) is suppressed in alloys (Mn–Bi, Mn–Al, ...). Exchange inversion T_k is changed the sign of transition temperature ($T_N < 0 \rightarrow T_c > 0$); T_k is determined by spin-orbital bond ($\Gamma_{AB} > 0$). This effect is observed easily at $T_k > 300$ K. It gives magnetic anisotropy $B_A \sim 10^3$ Oe. Curie temperature $T_c(x)$ and mean moment $p_2(x)$, calculated for alloys A(Co, Mn)_{1-x}B(Pt, Bi)_x, is determined experimentally. Linearity of $T_c(x)$ is broken by spin-orbital term Γ_{AB} of component (A–B) covalent bond caused by 'orbital glass' of B components (Pt, Mn). Segregation L_r with antiferromagnetic (AFM) exchange A_B competes with AFM exchange within A-component. Suppression of that by spin-orbital bond $\Gamma_{AB} > 0$ leads to 'exchange inversion' (from $T_c(x) < 0$, $x < x_k$ to $T_c(x) > 0$, $x > x_k$). Exchange inversion is determined experimentally.

Key words: 'orbital glass', moments' segregation (Galois groups), exchange inversion, ferromagnetic anisotropy.

(Отримано 1 червня 2021 р.; остаточн. варіант — 14 листопада 2021 р.)

1. ВСТУП

Постійні магнети (ПМ) з високою $T_c \simeq 10^3 \text{ K}$ [1] завжди були і будуть затребувані. На основі м'яких Со і Fe можна одержати стопи з високою феромагнетною анізотропією (ФМА) і коерцитивною силою $H_c \sim 0,1 \text{ T}$. Домішка немагнетних Pt^{79} ($5d^{10}$) або Bi^{83} ($5d^{10}6s^26p^3$) збільшує ФМА Со²⁷ ($3d^74s^1$) або Mn^{25} ($3d^64s^2$). Тут ефект аналогічний Co–U [2].

Відкриття «орбітального скла» (ОС) [3] пояснило цілу низку спостережуваних (але непояснених) ефектів [4].

Властивості ОС дозволяють передбачити нові явища. Тут ми зупинимось на постійних магнетах. Участь перехідних металів дозволяє ввести до розгляду кутові моменти S_r і L_r йонів. У стопах зонні ферміони компенсують локальні спіни Mn або Bi ($S_r \rightarrow 0$). Але на локальні L_r зонні ферміони ($l_r \cong 10$) не впливають. Це виділяє сукупність йонних L_r у сеґреґації. Сумарна сеґреґація L_r стопу (підґратниці Pt або Bi) проявляється як «орбітальне скло». Цей «новий матеріал» бере участь у фазових діаграмах (як атомних фазових діаграм (АФД), так і магнетних фазових діаграм (МФД)).

Теорію явищ адекватно побудовано на основі багатоелектронних операторних спінорів (БЕОС) і флуктуацій хемічних зав'язків (ФХЗ)[2].

Природа магнетно-жорстких феромагнетиків принципово не піддається моделям одноелектронним, так само як атомне (AO) і магнетне (MO) упорядкування. Тому побудуємо багатоелектронну теорію ПМ спочатку для Co-Pt. Тенденція до атомного порядку висуває наперед ковалентні А-В (Co-Pt) зв'язки:

$$H_{\rm AB} = 2\Gamma^{DF}(\rm Co-Pt) > \Gamma^{DD}(\rm Co-Co) + \Gamma^{FF}(\rm Pt-Pt).$$
(1)

Народження сеґреґації (L_r-L_R), тобто ОС, або «орбітального» антиферомагнетизму ($T_N \sim 10^3$ K), можливе, якщо

$$\Delta_3 \Gamma^{FF}(\mathbf{r} - \mathbf{R}) < 0, A_{\mathrm{A}} = k_{\mathrm{B}} T_{\mathrm{N}} \sim 10^3 k_{\mathrm{B}}, E_{\mathrm{A}}(k_j) = A_{\mathrm{A}} k_j.$$
⁽²⁾

Магнетна жорсткість стопу, обумовлена зв'язком (1), його кутовим членом

$$(\Gamma_{AB})' = \Gamma^{s-o}[\mathbf{S}_{r} - \mathbf{L}_{R}].$$
(3)

Для технічного використання Co-Pt потрібні фазові діаграми і величина ФМА. Метод БЕОС дозволяє відповісти на всі актуальні запитання. Фазова діаграма з урахуванням атомного і магнетного упорядкування для Co-Pt і його магнетна жорсткість розраховані методом БЕОС в розділі 2. Магнетно-жорсткий Mn-Bi тим самим методом БЕОС (розділ 3) порівнюється з Co-Pt. Його спінова динаміка і температура Кюрі T_c , одержані з урахуванням ФХЗ, що визначає ентропію перехідних металів, проведемо в іншому місці. Припущення відносно властивостей ПМ-стопів РЗМ подано у розділі 4 разом з обговоренням і висновками.

2. СТОП (ПОСТІЙНИЙ МАГНЕТ) Co-Pt (А-В)

Атомне упорядкування стопу обумовлено ковалентним зв'язком А– В. Сильний феромагнетизм Со ($T_c \approx 10^3$ K), топологічна група (ГГ-С), спінова, контрастує з сеґреґацією (ГГ-З) антиферомагнетизму орбітальних моментів пар йонів Pt (L = 1). Це елементи групи (ГГ-З) – пара Pt_↑ (L_↑) і Pt_↓ (L_↓). Перетин цієї сеґреґації (ГГ-З) з групою (ГГ-С) супроводжується спін-орбітальним зв'язком $\Gamma^{FD}(r-R)$ йонів Pt (B, L_r) і Со (A, S_R). Металічний зв'язок зонних ферміонів, які мають аналогічні $4s^2$ і $6s^2$ валентні оболонки підґратниць (A і B), не має бути визначальним для АФД і МФД.

Головним є ковалентний зв'язок A і B йонів. Виходимо з їхніх хвильових функцій

$$\psi_{\mathbf{r}}^{+}(\mathrm{Co}) = D_{\mathbf{r}}\xi_{D} + \xi_{b}\mathbf{f}_{\mathbf{r}}^{+}, D_{\mathbf{r}} = \{\mathrm{D}_{\mathbf{r}\sigma}, \mathbf{c}_{\mathbf{r}\sigma}\}, \quad D_{\mathbf{r}}\overline{D}_{\mathbf{r}} = 1$$
(4)

i

$$\Psi_{\mathbf{R}}^{+}(\mathbf{Pt}) = F_{\mathbf{R}}\xi_{F} + \xi_{b}f_{\mathbf{R}}^{+}, \quad F_{\mathbf{R}} = \{F_{\mathbf{R}L}, c_{\mathbf{R}L}\}, \mathbf{L} = \uparrow, \downarrow.$$
(5)

Комутації в бозонному просторі Фока для них

$$[D_{\mathbf{r}}, \overline{D}_{\mathbf{R}}]_{-} = \delta_{\mathbf{r}\mathbf{R}} = [F_{\mathbf{r}}, \overline{F}_{\mathbf{R}}]_{-}$$
(6)

приводять до бозонів $\Phi X3 (D_k \, \mathrm{i} \, F_k)$ згідно

$$D_{\rm r} = \sum_{\rm k} D_{\rm k} {\rm e}^{i {\rm k} {\rm r}}, \, D_{\rm k} = \sum_{\rm r} D_{\rm r} {\rm e}^{-i {\rm k} {\rm r}} / N x_{\rm A}, \, x_{\rm A} + x_{\rm B} = 1.$$
 (7)

Ковалентний зв'язок Со–Со (А–А) є і природою обмінного інтеґрала $A_{\rm AA}^{\rm ex}\sim \Gamma^{DD}$, де

$$H^{DD} = -(1-x)^2 \sum_{\mathbf{rR}} (\Gamma^{DD}(\mathbf{r}-\mathbf{R}) D_{\mathbf{r}} \overline{D}_{\mathbf{R}} + A_{AA}^{ex} \mathbf{S}_{\mathbf{r}} \mathbf{S}_{\mathbf{R}}).$$
(8)

Експериментальна оцінка обмінного параметра $A^{\text{ex}} \sim \Gamma(\mathbf{r} - \mathbf{R}) \sim 10^3 k_{\text{B}}$ [1] дає для стопу $A_x B_{1-x}$ температуру Кюрі (нульове наближення)

$$T_{\rm c}(x) = T_{\rm c}(0)(1-x).$$
 (9)

Порівняння грубої оцінки (9) з експериментом — на рис. 1 [5]. Спектр феромагнонів

$$E^{\scriptscriptstyle D}_{
m k}\cong A_{\scriptscriptstyle D}k^2$$
, $(k<<1,\,A_{\scriptscriptstyle D}\sim T_{
m c}(x)).$

Сеґреґація (ГГ-3), антиферомагнетизм L_r підсистеми В створює OC; елементів (ГГ-3) ($N_3 \sim (1-x)$) достатньо для оцінки $T_N \sim xA^{ex} \sim \sim 10^3$ К, коли $x \sim 1/2$. Ковалентний В-В-зв'язок

$$H^{FF} = -x^{2} \sum_{\mathbf{rR}} \left(\Gamma^{FF} F_{\mathbf{r}} \overline{F}_{\mathbf{R}} + A^{\mathrm{B}}_{\mathrm{ex}} \mathbf{L}_{\mathbf{r}\uparrow} \mathbf{L}_{\mathbf{R}\downarrow} + \ldots \right)$$
(10)

Рис. 1. Залежність температури Кюрі T_c (К) від складу стопу Co–Pt. Теоретична крива (формули (8) і (17)) і експериментальні точки [5].

Fig. 1. Dependence of Curie temperature T_c on Co–Pt alloy composition. Theoretical curve (formula (8) and (17)) and experimental points [5].

144

Другий (кутовий) член (10) продукує антиферомагнони

$$E_{\rm B}({\bf k}) = \sqrt{A_{\rm B}^2(0) - A_{\rm B}^2({\bf k})}, \quad T_{\rm N} \sim (A_{\rm B}/k_{\rm B})x^2,$$
 (11)

145

і температура Нееля

$$T_{\rm N} \sim (10^2 - 10^3)$$
 К, коли $x \approx 1/2, T_3 \sim T_{\rm N}$, (12)

обмежує інтервал $0 < T < T_3$ існування ОС, хоча сеґреґація моментів L_r існує в усій області $0 < T < T_1$ твердої фази (T_1 — температура топлення Co–Pl).

Аналогічно вводять А-В зв'язок:

$$H^{AB} = -\sum_{\mathbf{rR}} [(\Gamma^{DF} D_{\mathbf{r}} \overline{F}_{\mathbf{R}} + H.c.) + A_{DF} (\mathbf{S}_{0} \mathbf{L}_{0} + S_{\mathbf{r}}^{+} L_{\mathbf{R}\uparrow}^{-} + S_{\mathbf{r}}^{-} L_{\mathbf{R}\downarrow}^{+} + H.c.)], \quad (13)$$

причому

$$A_{\rm B} = \alpha_{\rm L}^2 \nabla_{\mathbf{r}} \nabla_{\mathbf{R}} \Gamma^{FF}(\mathbf{r} - \mathbf{R}) = (i\mathbf{k})^2 (\Gamma^{FF})' \alpha_{\rm L}^2, \qquad (14)$$

звідки антиферомагнетний знак (-) обміну в сеґреґації.

Для розрахунку температури Кюрі $T_c(x)$ і Нееля $T_N(x)$ розглядаємо ентропію як функціонал ФХЗ. Звідси термодинамічний потенціал (ТДП) — лінійна функція T і квадратична функція середніх моментів $S_T = S$ і $L_T = L$

$$\Phi = -(1-x)^2 A_{\rm A} S^2 - A_{\rm B} x^2 L^2 + T[(1-x)S + xL] + + x(1-x)A_{\rm AB} + bs^4(1-x) / 4.$$
(15)

Варіюємо (15) по S і L (модель Акулова [1])

$$\begin{vmatrix} T - (1 - x)A_{\mathrm{A}} & -xA_{\mathrm{AB}} \\ (1 - x)A_{\mathrm{AB}} & T + xA_{\mathrm{B}} \end{vmatrix} \begin{pmatrix} S \\ \overline{L} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} B_{\mathrm{dS}}(1 - x) \\ 0 \end{pmatrix}.$$
 (16)

Детермінант (16) $\Delta = 0$ має рішення

$$T_{\pm} = 0.5\{(1-x)A_{\rm A} + xA_{\rm B} \pm ([(1-x)A_{\rm A} - xA_{\rm B}]^2 + 4x(1-x)A_{\rm AB}^2)^{1/2}\}.$$
 (17)

Вважаючи $(1 - x)A_A >> xA_B$, маємо температуру Кюрі

$$T_{c} = T_{+}(x) \cong (1-x)A_{A} + x(A_{AB}^{2}/A_{A}), x < 0, 5,$$

$$T_{c} = T_{+}\sqrt{x(1-x)}, x > 0, 7$$
(18)

і температуру Нееля

$$T_{-} = -T_{\rm N} = xA_{\rm B} + x(A_{\rm AB}^2/A_{\rm A}).$$
(19)

Функцію (18) порівнюємо з експериментом (рис. 1). Спін-орбітальний зв'язок, перше наближення

$$\left\langle \Delta H_{\rm AB}({\rm Pt-Co}) \right\rangle_{1} = 0,$$
 (20)

друге наближення

$$\left\langle \Delta H_{\rm AB} \right\rangle_2 = \left| A_{DF} S_0^z L_0^z \right|^2 / 2A_0 \tag{21}$$

дає константу ФМА із (21)

$$\Phi_{\Phi \mathrm{MA}} = \tilde{K}_1 \left\langle (S_0^z)^2 (L_0^z)^2 \right\rangle.$$
(22)

Після окремого усереднення (22) одержуємо константу

$$K_1(T) = K_1(0)\Phi_S(T)\Phi_L(T)(1-x)x, K_1(0) \sim \Gamma^{DF}/\Gamma^{FF}.$$
 (23)

Тут спін-хвильове наближення

$$\Phi_{S}(T) = \left[M_{S}(T) / M_{S}(0) \right]^{3}, M_{S} = 1 - q_{S}(T/T_{c})^{3/2}.$$
 (24)

Усереднення сеґреґації (ОС) для $T < T_{\rm N}$ дає

$$\Phi_L(T) \cong N_S(0)(1-q_L T), N_S(0) \sim (L_0^3)^2 = P_3.$$
(25)

Константа ФМА у вигляді $K_1(0)$ досить велика через велику енергію упорядкування

$$\Gamma^{DF} \sim T_{\rm A} \sim 10^3 \, {\rm K} \tag{26}$$

за високих температур упорядкування $T_{\rm A}$. Середній момент $p_2(T)$ одержуємо рішенням системи (16)

$$p_2(x) = \bar{S}^2(x) = (A_A(1-x) + xA_{AB}\bar{L})/b.$$
 (27)

Тут

$$\overline{L} = A_{\rm AB} x P_3 / A_{\rm A} \,. \tag{28}$$

Звідси

$$p_2(x) = [A_A(1-x) + [x(1-x)]^2 A_{AB}^2 (P_3/A_A)]/b, \qquad (29)$$

тобто (рис. 2)

$$p_2(x) = p_2(0)(1-x) + a[x(1-x)]^2, \quad a = A_{AB}^2 P_3 / A_A b,$$
 (30)

Рис. 2. Залежність магнетного моменту p_2 від складу стопу Co–Pt. Теоретична крива (формула (30)) і експериментальні точки [5].

Fig. 2. Dependence of magnetic moment p_2 on Co–Pt alloy composition. Theoretical curve (formula (30)) and experimental points [5].

порівнюємо з експериментом [5].

Апроксимація (28) добре працює для x < 0, 7.

3. ПОСТІЙНИЙ МАГНЕТ Мп-Ві. ІНВЕРСІЯ ОБМІНУ

Теорія цього ПМ ускладнюється наявністю у металічного Мп декількох модифікацій [5]. Складні АФД тут доповнюються не менш складними МФД. Деякі фази Мп мають високі $T_{\rm N} > 10^2$ К. Цікаві феромагнетні стопи Мп, особливо Мп-Ві, причому йони Mn²⁵ $(3d^54s^2)$ і Ві⁸³ $(6s^2p^3)$ із різко різних рядків таблиці Менделєєва. Самі чисті метали неферомагнетні [5]. Проте Мп_{1-x}Al_x ($x \sim 0,3$) та інші стопи теж магнетно-жорсткі феромагнетики [6].

Локальна анізотропія в них (деформації типу u_{33}) сприяють народженню матеріалу ОС. Сеґреґація орбітальних моментів Al, Ві відбувається, якщо $u_{33} \neq 0$ у підґратницях В (в стопі A–B, де A = Mn, Co, …). Універсальність появи ОС підґратниць В є ключем до багатьох, раніше незрозумілих, властивостей стопів A–B.

Неясний досі експериментальний факт переходу у феромагнетний стан із АФМ чистого Mn у разі додавання Bi, Al, … можна приписати ефективному наслідку появи OC.

Сеґреґація орбітальних моментів L_r, наприклад, йонів Al, є АФМ з обміном всередині підґратниці B (L_r). Тут спільність А-йонів (Mn) має спіни S_r (і орбітальний момент L_r \approx 0). Їхній магнетизм (АФМ) створюється обміном $A_A < 0$.

«Орбітальний момент» утворюється ковалентним зв'язком В–В, тобто «обміном» $A_{\rm B}$. Ефект інверсії обміну обумовлений ковалентним зв'язком А–В (тобто $\Gamma_{\rm AB} > 0$). Спін-орбітальна частина зв'язку (між йонами А і В)

$$\Phi_{AB} = -\sum \Gamma_{DF} \mathbf{S}_{\mathbf{r}} \mathbf{L}_{\mathbf{R}}, \ \Gamma_{DF} > \mathbf{0}.$$
(31)

Функції типу температури Кюрі $T_c(x)$ і т.і. знаходимо, варіюючи сумарний ТДП від середніх моментів S і $L = L_T$

$$\Phi(S,L) = [A_{\rm A}(1-x)^2 + T(1-x)]S^2 - L^2(x^2A_{\rm B} - xT) - -x(1-x)\Gamma_{\rm AB}SL + b(1-x)S^4 / 4.$$
(32)

Це спрощена модель М.С. Акулова, де $\Gamma^{DF} = \Gamma^{AB}$. Варіюємо (32), вважаючи ($A_A, A_B < 0$), та одержуємо

$$\begin{pmatrix} (1-x)A_{\rm A}+T & -\Gamma_{\rm AB}x\\ \Gamma_{\rm AB}(1-x) & -A_{\rm B}x+T \end{pmatrix} \begin{pmatrix} S\\ L \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} bS^3\\ 0 \end{pmatrix}.$$
 (33)

Детермінант системи

$$\Delta_2 = ((1-x)A_{\rm A} + T)(T - A_{\rm B}x) - \Gamma_{\rm AB}^2(1-x)x.$$
(34)

Його корені (рішення $\Delta_2 = 0$)

$$T_{\pm} = 0,5\{-(1-x)A_{\rm A} + A_{\rm B}x \pm [(1-x)A_{\rm A} + A_{\rm B}x]^2 + 4\Gamma_{\rm AB}^2(1-x)x]^{1/2}\}.$$
 (35)

Апроксимуємо (35) для $|A_{\rm A}| > |A_{\rm B}|$. Температура Кюрі

$$T_{\rm c}(x) = -(1-x) \left| A_{\rm A} \right| + \Gamma_{\rm AB}^2 x / \left| A_{\rm A} \right|$$
(36)

змінює знак, якщо $x > x_k$ (інверсія обміну).

Визначаємо точку інверсії обміну А Φ М \rightarrow Φ M ($x = x_k$)

$$T_{+}(x_{\rm k}) = 0, \quad x_{\rm k} = A_{\rm A} / (A_{\rm a} + \Gamma_{\rm AB}^{2} x / |A_{\rm A}|).$$
 (37)

Сеґреґація орбітальних моментів (ГГ-3) через спін-орбітальний зв'язок (S_A-L_B) інвертує обмін спінів (йонів Mn) і створює феромагнетний матеріал. Такий ефект можливий, коли L(Mn) = 0 і $S(OC) \rightarrow 0$. Він неможливий у РЗМ, де підсумовуються L + S = J.

Теоретичні моделі (в основному одноелектронні) пояснюють ускладнення МФД зміною йонної структури Мп. На мові БЕОС це спростовується. Оскільки феромагнетні стопи Мп використовують широко [6], загадка цих МФД породила велику кількість літератури для її розгадок. Вражає таких авторів різка різниця йонів Mn^{25} ($3d^54s^2$) і, наприклад, Bi^{83} ($6s^26p^3$), відкрита для ФМ оболонка (d^5), але немагнетні йони Bi, Al,

Анізотропія цих стопів, можливо, внутрішня, кристалографічна, за нашою теорією [2, 3] ОС сприяє сеґреґації нескомпенсованих орбітальних моментів L_r (йонів Ві) в (ГГ-3). Сумарний орбітальний момент L йонів Bi (або Al) розпадається на пари (Bi, L_r \uparrow)–(Bi, L_r \downarrow). Цей матеріал (OC) представляє антиферомагнетик з температурою Нееля $T_{\rm N} \sim P_3 = \langle L_{\uparrow}^3 L_{\downarrow}^3 \rangle$.

4. ВИСНОВКИ

Відкриття «орбітального скла» висвітлило природу спін-орбітального зв'язку у стопі. Ця загадка багатоелектронних теорій тут розгадана як кутова частина ковалентної взаємодії. Всередині йона загадка залишається. Вона буде розглянута в наступних статтях.

1. Спін-орбітальна частина (Γ^{s-o}) ковалентного зв'язку ($A_{1-x}B_x$) за наявності механічної енергії (u_{ij}) створює магнетну анізотропію.

2. Вона враховує залежність від x температури Кюрі $T_c(x)$ і середнього моменту $p_2(x)$.

3. Передбачуваний великий ефект (роль) спін-орбітального зв'язку в стопах $Mn_{1-x}(Bi_x, Al_x)$ відкривається у випадку інверсії обміну (антиферо \rightarrow феро).

4. Концентрація $x = x_c$ (Γ^{s-o}) за цієї інверсії і весь цей ефект розраховуються в зображенні БЕОС органічно.

5. Ефект інверсії ($T_c < 0$, $x < x_c$) \rightarrow ($T_c > 0$, $x > x_c$) супроводжується зростанням ФМА до технічно високих значень $K_1(x)$.

6. Ці ефекти відкриття «орбітального скла» супроводжуються численними новими явищами.

ЦИТОВАНА ЛІТЕРАТУРА

- 1. С. В. Вонсовский, Магнетизм (Москва: Наука: 1971).
- 2. А. И. Мицек, В. Н. Пушкарь, *Металлофиз. новейшие технол.*, **41**, № 3: 279 (2019).
- 3. А. И. Мицек, В. Н. Пушкарь, *Металлофиз. новейшие технол.*, **41**, № 9: 1127 (2019).
- 4. А. И. Мицек, В. Н. Пушкарь, *Реальные кристаллы с магнитным порядком* (Киев: Наукова Думка: 1978).
- 5. *Magnetic Properties of Metals* (Ed. H. P. J. Wijn) (Berlin: Springer-Verlag: 1991).
- 6. Постоянные магниты (Ред. Ю. М. Пятин) (Москва: Энергия: 1980).

REFERENCES

- 1. S. V. Vonsovskiy, *Magnetizm* [Magnetism] (Moscow: Nauka: 1971) (in Russian).
- 2. O. I. Mitsek and V. M. Pushkar, *Metallofiz. Noveishie Tekhnol.*, **41**, No. 3: 279 (2019) (in Russian).
- 3. O. I. Mitsek and V. M. Pushkar, *Metallofiz. Noveishie Tekhnol.*, 41, No. 9: 1127 (2019) (in Russian).

- 4. A. I. Mitsek and V. M. Pushkar, *Real'nye Kristally s Magnitnym Poryadkom* [Real Crystals with Magnetic Order] (Kyiv: Naukova Dumka: 1978) (in Russian).
- 5. *Magnetic Properties of Metals* (Ed. H. P. J. Wijn) (Berlin: Springer-Verlag: 1991).
- 6. *Postoyannye Magnity* [Permanent Magnets] (Ed. Yu. M. Pyatin) (Moscow: Energiya: 1980) (in Russian).

150